

R. P. D.

ANSALDO

Compostellana Parochialium.

Veneris 13. Martij 1716.

ID VATA suo Pastore Ecclesia Parochiali
Sancti Martini de Cabruì per mortem Antonij
Perez sequutam in mense Ianuarij 1714., Ab-
bas, & Monaci Sanctæ Mariæ de Soberado
Cistercienses Ordinis Sancti Bernardi haben-
tes vnitam eorum Monasterio ab immemora-
bili perpetuam hanc Vicariam, seu Parochia-
lem Sancti Martini, capitulariter congregati
die 14. Aprilis eiusdem anni nominarunt in-

Vicarium Andream Seoanæ, cuius institutioni cùm se opposue-
rit Promotor Fiscalis prætendens talem Ecclesiam veluti de Iure-

A patro-

patronatus mixto ; & vacatam in mense reseruato conferendam
esse per Sanctam Sedem Apostolicam , indicto ab Ordinario con-
cursu ad formam præscripti Sacrosanctæ Oecumenicæ Synodus ,
in cuius executionem postquam Benedictus in eodem Concurso
approbatus remansit , præelectus fuit ab Archiepiscopo , eique
concessæ quoque fuerunt literæ testimoniales .

Verum obtenta per memoratum Monasterium Commissione appel-
lationis à præelectione Benedicti , totoq[ue] negocio principali cum
confueta clausula = *Quam, & quas* , expeditisque , & in partibus
præsentatis literis citatorialibus vigore dictæ Commissionis cum
inhibitione , cùmque nihilominus , illis minimè attentis , idem
Benedictus suas literas Apostolicas expediuere , actualemque
possessionem nactus fuerit , tamquam de reseruato , & pro appro-
bato in Concurso ; Andreas opportunum duxit , & ipse literas
Apostolicas ad formam Constitutionis 47. Sancti Pij Quinti pa-
ritè expedire , donec delata huius Causæ cognitione ad Sacrum
Auditorium in hodierna Audientia decidendum proposui Domi-
nis meis = *An, & quæ literæ Apostolicæ sint exequendas* , itaut *Pa-*
rochiales , *de quibus agitur* , *sint conferenda Benedicto præelecto in*
Concurso , *siuè potius Andreæ nominato per Abbatem de Soberado in*
casu &c. = & responsum habui = *Literas Andreæ esse exequendas* ,
eique Parochiales conferendas .

Literæ enim Andræ vnde quaque iustificatæ celerem exposcebant
executionem ad *Textum in cap. Si Capitulo* , ibique *Gloss. verbo*
exequutum de concess. in Præben. in 6. , & dictum fuit in alia Com-
postellana Beneficij 29. Aprilis currentis anni §. *Enim coram Me* ,
nec erat retardanda earum exequutio Andreæ prouiso ad nomina-
tionem Abbatis per Benedictum prouisum tamquam de reseruato
ad tradita per *Antonell. de regim. Ecclesi. lib.3. cap.12. num.38.* ,
Lothar. de re Benefic. lib.2. quæst.21. num.31. , *Rota decif.419.* ,
& 595. utrobique num.3. coram Caualer. , & *decif.115. num.2.*
coram Merlin. , & *decif.114. n.3.* , & *decif.214. num. primo coram*
Buratto .

Iustificatio autem earumdem literarum clarior esse non poterat ,
quoties Ecclesia Sancti Martini , tamquam ab antiquo vnta Mo-
nasterio Sanctæ Mariæ de Soberado spectabat ad Abbatem , eius-
que nominatio ab eo pendebat , propterea que nil facessebat prouis-
io antefati Benedicti , cum ei resisteret Piana constitutio dispo-
nens huiusmodi Vicarias esse prouidendas ad nominationem Ab-
batis , seū Monasterij , seū alterius , cui reperiuntur vnitæ adnotata
per *Cochier. ad regul.8. Cancell. Gloss. prima num.8. in fine* , *Torri-*
cell. de vnon. cap.4. n.55. , *Fermosin. in cap. de offic. Vicar. quæst.2.*
num.9. , *Rota coram Buratt. decif.114. num.3.* , & *decif.150. num.6.* ,
& *coram Durano decif.2. num.2.* , & *in Tirañonen. Vicaria 13. Octo-*
bris , & *4. Decembris 1595. cor. Litta impress. apud Garz. de Benef.*
par.9. cap.2. n.308. , & seq.

Non attento , quod vacatio sequuta fuerit in mense reseruato , nam-
que Diuus Pius huic etiam prouidit casui , declarando Parochia-
les

Ies vnitæ, vacantes in mense reseruato esse prouidendas ad nominationem Abbatis, solummodo præseruato interesse Dataria mediente ea lege, quod nominatus in Parochum, seu Vicarium nouam teneatur expedire prouisionem Apostolicam, qua propterea stante clara declaratione Vicarias vacatas in mensibus sub reservatione cadentibus spectare ad nominationem Abbatis perpetuò tenuit nostrum Auditorium, vt videre est in Laudis. Vicariæ 29. Martij 1694., & 14. Iunij eiusdem anni coram claræ memoriae Cardinali Caprara, & in Nouarien. Portionum coram R.P.D. meo Molines Decano impress. ad bornatum, Cardinalis de Luca de Benefic. decis. 28. num. 16., & 17., & decis. 29. n. 4., & 5., & seqq., & in Foro Iulien. Parochialis 26. Aprilis 1706. §. Prout neque urget cor. bona me: Omaña.

De vniione verò istius Ecclesiæ Sancti Martini memorato Monasterio Sanctæ Mariæ satis perspicuè constare DD. visum fuit, animaduertendo, quod dictum Monasterium percepit semper vniuersos redditus, seu Prouentus Parochialis, seu Vicariæ Sancti Martini, Abbatiali Mensæ incorporatos vigore vunionis, & quartam tantum partem pro Congrua Rectoribus, seu Vicarijs pro tempore assignauit, & de facto vsque de anno 1590. reclamante Petro Raposo per Monasterium nominato congruam non esse sufficientem, eamque sufficientissimam substinenti Monasterio ad dirimendas ulteriores controuersias, conuentum fuit, retinendam esse per idem Monasterium medietatem fructuum, & Decimarum, alteram verò relaxandam pro Congrua, vt in Summario Num. 2.; Vndè ex hoc qualificato, & speciali actu in tuto, & in aperto ponebatur vno talis Ecclesiæ facta incorporatiuè eidem Monasterio, cum ad concludendam vunionem vniuocum reputetur signum, perceptio nimirum fructuum Ecclesiæ vnitæ, & assignatio Congruæ facta Vicario per Monasterium, cui noua Ecclesia vnitæ extitit, ex connotatis per Torricell. de Union. cap. 11. numer. 80. s. Rota coram Martino Andrea decis. 11. num. 3., in Recent. dec. 445. num. 7. par. 5., decis. 16. num. 8. par. 6., decis. 485. num. 14. par. 8., & decis. 88. num. 12. part. 9., & deois. 48. num. 5. par. 10., & decis. 102. num. 6. par. 11., & dec. 516. n. 7. par. 19. tom. 2., & coram Emerix Iun. dec. 1098. n. 6., & in Burgi Sancti Sepulchri Parochialis 5. Iunij 1690. §. Resultabat, coram claræ memoriae Cardinali Caprara.

Præsertim quia in Concordia apertis notis enunciatur, & dicitur Monasterium ab antiquo tempore consueuisse tres fructuum partes percipere, quodque idem Monasterium tenebatur ad Congruam conformem, sunt præcisa verba = *Al Santo Concilio di Trento, e Moto proprio di Pio V.* == Vndè clarior effulgebat vno incorporatiua controuersæ Ecclesiæ, nedum ex quo Monasterium assignata Congrua tres residuales partes fructuum Parochialium percipiebat, vt notarunt Turricell. de Union. cap. 11. num. 80. in fine, Rota decis. 102. num. 6., & dec. 305. num. 19. par. 11., verum & fortius, quia præcisè ibidem narrabatur, & per eundem Raposum substi-

nebatur assignatam per anteà sibiique , & assignandam ad formam Sacri Concilij Tridentini, & Pianæ Constitutionis loquentium de Ecclesijs vnitis , à primordio namque tituli posterior formatur euentus, vt in specie apud Gonzal. ad Regul. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. n. 48. & 49., & patet ex Constitution. 47. S. Pij V. Bullar. nou. to. 2., Rota coram Coccin. decis. 734. num. 13. & 14., Panimoll. decis. 15. annotat. 2. numer. 4., & 5., Rota decis. 246. numer. 10. part. 8. Recent.

Augebatur vnionis evidentia animaduertendo, quod in eadem Concordia , vt præmisimus determinatum, conuentumque fuit Vicarium, eorumque in sempiternum successores habituros pro eorum Congrua medietatem integrā omnium , & quorumcumque frumentum, & Decimarum ; aliorumque Ecclesiasticorum Iurium spectantium Beneficio, siue Ecclesiæ Sancti Martini , aliam verò medietatem liberam , & exemptam obtenturum fore Monasterium , & Monachos Cistercienses, ex qua proptereà transfigendi forma patentissima assurgit vnionis comprobatio , nam aliás quo Iure, quae ratione , & qua moti ex causa Abbates assignare valuissent tali Rectori medietatem primitiarum Iure Parochialitatis , quoties non habuissent, nec ad eos spectasset dominium, & proprietas eiusdem Parochialis in eorum Monasterium pleno Iure, seu etiam in Spiritualibus translatæ, & vnitæ, vt optimè arguit Rota in Tarragonen. Parochialis de Vimodino 15. Ianuarij 1706. §. fin. cor. Me, cum alijs ibidem congestis .

Accedebant præterea nominationes, & prouisiones factæ per Abbatem cum specifica expressione quod ipse præsentabat ad quartam partem beneficij cum cura, vt legitur in præsentatione anni 1465. Summ. Num. 1. litt. A.; Ideoque repetitum legitur in statu anni 1574. eodem Summ. Num. 1. in fine, ex quibus sanè expressionibus arguebatur Vicariam, seu beneficium Sancti Martini incorporatum & vnitum fuisse Monasterio cum vniuersali applicatione reddituum , & Decimarum , assignata dumtaxat quarta parte Rectori , idèo enim fuit denominatum Beneficium quartæ Partis tamquam redactum ad solam quartam redditum ex Gloss. in cap. Auaritiae in verbo redditus, & in cap. De Monacis in fine de Præben., Moeden. decis. 5. de decim., Veral. decis. 339. num. 6. par. 3., Rota decis. 580. num. 12., & 13. par. 4. tom. 3. Rec., & dec. 27. sub n. 10. ad ornat., Card. de Luca de Benef.

Certoque certius , quia post Concilium Tridentinum nulla allata fuit prouisio talis Ecclesiæ per concursum , vt par erat , quando non adfuisset vnio, sed Ordinarius Compostellanus ab anno 1574. publicati Concilij usque in præsens, & sic per notabile spatum annorum 150., & ultræ semper , & inuiolabiliter instituit ad simpli- cem, & nudam præsentationem , seu nominationem Abbatuum ; Vnde oportebat concludere semper Ecclesiam hauc habitam , & reputatam fuisse pro vniuersitate, nam aliás redarguendi essent de supina oscitantia tot Ordinarij , qui extitere in decursu vnius seculi, & dimidiij, & de inexcusibili contraventione Conciliari dispositioni

con-

conferendo absque Concurſu, quod præſumi, nec credi potest, vt
considerauit Rota dec. 9. n. 9. cum ſeqq. par. 10. Rec., & dec. 886. n. 2.
& ſeqq. cor. Cerro, & dec. 625. n. 3. & 6. cor. Merlino, & cor. Caua-
ler. dec. 199. n. 7., Martin. Andr. dec. 11. n. 5., Rata in Nouarien. Por-
tionum cor. Rmo Decano impress. ad ornat. Card. de Luca de Benefic.
dec. 29. n. 6. in fine, in Nouarien. Parochialis, ſeu Vicaria S. Martini
22. Junij 1705. S. Quod autem cor. clame: Card. Caprara, & in Bur-
gen. Iurisdictionis ſuper actibus Parochialibus 26. Junij 1715. S. Quod
& clarius cor. R.P.D. Crifpa.

Indubitantiū verò, quia nec villa probatur in tanti temporis decuruſu
prouifio de reſeruato facta per Datariam, quando veriſimile non
eft in adeò longeo plurimi ſeculorum curſu nullam contigiff
vacationem in mensibus reſeruatis, vt ponderauit Rot. decif. 661.
n. 11. par. 19., & in Parmen. Beneficij 16. Ianuarij 1702. §. fin. cor.
Me, & 27. Junij 1603. §. fin. cor. Rmo D. Molines Decano, & in Tar-
raconen. Beneficij 12. Aprilis 1712. §. Absque ea quod, cor. R.P.D.
Lancetta. Vndē ex hac etiam negatiua prouifionum Apostolica-
rum oriebatur vehemens affirmatiua vniōnis, ex animaduersis per
Gonzal. ad Reg. 8. Cancell. gloss. 5. dec. 3. n. 60., Turricell. de Vnion.
cap. 4. n. 55., Nicol. in Floscul. in verbo Vicarius ſub n. 89., Barbos. de
Iur. Ecclef. lib. 3. cap. 6. n. 46., Rot. cor. Duran. dec. 2. n. 2., & cor.
Burat. dec. 150. n. 6.

Neque deerant plures Testes formiter examinati, de quibus in Summ.
Num. 7., deponentes de vniōne huiusmodi Ecclefiae ab immemo-
rabiſ ſequuta cum ſuis requiſitiſ eſſentialibus, & proportionatiſ
circumſtantijs, ex quibus vniōnem probari, & probatam remanere
dictum fuit in Lucana Vnionis 3. Junij 1707. §. Nam cor. Emo Priolo,
cum alijs ibi late calamo adductis.

Ex his autem demonstrationibus, & fundamen‐tis conſtare viſum
fuit de plenaria vniōne iſtius Ecclefiae Regio Monasterio de Sob‐
rado etiam deficiente Instrumento vniōnis, quae in eius defectum
a quæ probari valet etiam per ſigua, coniecturas, & arguments
illam conuincientia iuxta opinionem in nostro Auditorio paſſim
receptam, de qua Rot. cor. Cerro dec. 886. n. 1., & cor. Priolo dec. 252.
n. 10., & cor. Emerix Ian. dec. 1334. n. 2., & in Leodien. Parochialis,
ſeu Vicaria prima Iulij 1707. §. Verum, cor. R.P.D. Aldrouando, & in
Mediolanen. Iurium Parochialium 20. Aprilis 1708. §. Ex quibus,
cor. Emo D. Card. Scotto.

Verum in hac ſententia magis conſirmabat DD. ipsum quoque do‐
cumentum vniōnis ex parte Monasterij exhibutum, & conſistens
in donatione facta per Ferdinandum Hispaniarum Regem de an‐
no 1211., in qua eidem Monasterio donauit controverſam Eccle‐
ſiam cum tota Villa, & omnibus adiectionibus ſuis cum Iuridi‐
ctione, & Hominibus, Vassallis, & toto Iure regali, & idcirco ſup‐
poſita in Rege donante libera potestate vniendi Ecclefias fauore
Monasteriorum, quas in Saracenorum Terris Iure Belli Reges
acquiſuerant, vel in proprijs hæreditatibus fundauerant vigore.
Indulti conſeffi per ſa: me: Urbanum II., de quo meminit Rota

dec.

det. f. 92. sub n. 3., & dec. 259. ante num. 1. par. 7. Rec. in planam
veniebat consequentiam ex hac donatione probatam remanere
vnionem controuersam, quemadmodum in præcisis terminis hu-
iusmodi donationum, quæ factæ fuerunt alijs Monasterijs respon-
dit Rota dec. 192. n. 4., & dec. 212. n. 1. & 2., & dec. 254. per tot.
par. 7., & dec. 88. sub n. 3. par. 9. Rec., & cor. Cerro dec. 64. nu. 4. &
seqq., & dec. 103. n. 2. & 3., & cor. Merlin. dec. 625. n. 2., & coram
Emerix Jun. dec. 947. n. 1. & 2.

Cum enim donatio fuerit amplissima, tam Ecclesiæ, quam adiectio-
num suarum cum Hominibus, & toto Iure regali, & cum verbis
capacibus compræhendendi quodcumque Ius Parochiale, atque
simul dictam donationem subscripterit Archiepiscopus Compo-
stellanus, in cuius Diœcesi Ecclesia, & Villa existebat, fatendum
est, quod Donatio tangebat etiam Iura Spiritualia, pro quibus ne-
cessarius erat consensus, & confirmatio Ordinarij, quemadmodum
in terminis donationis conceptæ per verba prægnantia firmavit
Adden. ad Gregor. dec. 87. n. 11. vers. quæ tamen, Rota dec. 88. n. 9.
par. 9. Rec., & coram Merlin. dec. 625. num. 4., & in Tarraconen.
Parochialis de Vimbodino 15. Ianuarij 1706. §. Fortius coram Me,
sufficit enim in Donatione virtualiter contineri vñionem, licet
expressa mentio de ea facta non fuerit, vt prosequitur Rot. dicta
dec. 88. n. 8. par. 9. Rec., *Turricell. de vñion. cap. 11. n. 70.*

Absque eo, quod oppugnari valeret legalitas, & realitas huiusmodi
donationis, tamquam repertæ, & extractæ ex libro particulari Ar-
chiuij Monasterij, nam vñtrâ quod eius extractionem factam fuisse
ex originali habente signum Regis cum subscriptionibus octo Epi-
scoporum, & vndecim Regis Ministrorum, docebant Scribentes
pro Monasterio, animaduersum fuit huiusmodi documentum,
etiamsi dici possit informe, adhuc probationem constituere posse
non solum ex illius existentia in Archiuo, quod licet priuatum,
adminiculum tribuit scripturis ibi repertis, vt inquit Rot. dec. 1363.
n. 9. cor. Coccino, sed etiam, quia concurrit inconcussa obseruantia
ex tot, tantisque actibus, & subsequitis statib[us], de quibus supra,
quæ operatur, vt etiam informis, & priuata scriptura plenè pro-
bationis robur assumat, vt pluri[us] dixit Rota dec. 74. n. 29., & 30.
cor. Durano, & in Rec. dec. 219. n. 17. par. 16. dec. 422. n. 5. par. 18.
dec. 57. n. 11., & 12. par. 19., & in Cremonen. Beneficij 3. Decem-
bris 1706. §. Et sine difficultate cor. R.P.D. Lancetta, & in Tudens.
Parochialis de Reuert. 25. Junij 1708. §. Sed neque cor. Me.

Ruente obiecto, quod controuersa Ecclesia non spectaret ad Regem,
quia non esset iure Belli in Terris Saracenorum acquisita, vel in-
proprijs hæreditatibus Regum fundata, sed proueniret ab hære-
ditate Monaci Ioannis Petri iuxta verba donationis, ibi = *Quæ fuit*
hæreditas de Monaco vestro Ioannis Petri = Hæc enim verba præte-
riti temporis licet præferant originem, ex qua anteà prouenisset
Ecclesia, attamen non excludunt quin iuxta tempus præsens, de
quo Rex donabat, Ecclesia cum tota Villa esset propria Regis, qui
rem alienam donasse non præsumitur, sed suam ad *Text. in l. Nemo*

plus Iuris ff. de regul. Iur., minusque excludunt quin facta fuisset propria Regis per eius recuperationem Iure Belli, vel alio quo quis Iure, sicuti præsumendum venit, ut actus donationis dicatur factus ad limites potestatis Regibus tributæ in Indulto Urbani iuxta doctrinam Bartoli in l. pupill. §. Sed ut reprobari n. 7. ff. de nou. oper. nunc., Menoch. de Præsumpt. lib. 3. qu. 12. n. 65., Barbos. axiom. 12. num. 17. & 30., Rota in Romana Iurispatronatus prima Iunij 1708. §. Nec restrictionem, & in Asten. Prioratus super Institutione 7. Decembris 1708. §. fin. cor. R.P.D. Aldrouando, quia nemo præsumitur fecisse, quod non poterat, leg. Lucius §. Imperatores ff. ad municipal., Surd. cons. 431. num. 41., Rot. decis. 364. num. 3. par. prima. Recent.

Insubstantiam obiecti roborabat vetustas donationis, cum adeò longi temporis obseruantia per centenariam, & ultra, quæ facit præsumere quemcumque meliorem titulum, aut excogitabilem causam pro efficacia, & legalitate actus iam facti, & tamdiu obseruati, prout dixerunt Card. de Luca de Iudic. disc. 35. n. 63., Rota dec. 656. n. 8. & 9. p. 19. to. 2. Rec., & in Theatina Iurisdictionis 14. Maij 1708. §. Et licet, coram Eminentissimo Scotto, & in Miletene. Iurisdictionis prima Aprilis 1715. §. Nil refragante, coram R.P.D. Falconero.

Constabilita ex his omnibus vnione momenti non valuerunt esse apud Dominos assertiuæ emissæ per Monasterium in aliquibus præsentationibus habendi nimirum Ius præsentandi, nam tale quid vnionem minimè excludit, cum fieri possint, & fiant præsentationes etiam ratione vnionis, atque vocabula nominationis, & præsentationis fraternizent, ut de prima docuerunt Turrice. de vnon. cap. 11. nu. 92., Rota dec. 441. num. 6. & seqq. par. 5., & dec. 330. numer. 24. & seqq. par. 9. Recent., & de secunda Rota in Tarraconen. Parochialis de Vimbadio. 15. Ianuarij 1706. §. Rescripferant, cor. Me.

Prout facesse non potuit prouisio Parochialis, seu Vicariæ facta in titulum collarium, & perpetuum cum enunciatiua vacationis, quia id non repugnat vnioni, quoties etiam in Ecclesijs vnitis dantur, & verificantur Vicariæ perpetuæ, & in titulum collarium, quia tunc talis collarius titulus adaptatur tantum simplici exercitio, seu Curæ actuali, & in eis verificantur collatio, & vacatio, ut de collatione in titulum huiusmodi Viciarum tradit Turrice. de Vnion. cap. 11. num. 77., & Rota decis. 37. num. 8. part. 4. tom. primo, & decis. 445. num. 11. in fine par. 5. Recent., & de Vacationis enunciatiua, ipsaque vacabilitate prosequitur Cardinalis de Luca de Benefic. discept. 97. num. 19. Rec., dec. 296. num. 8. coram Coccino, & dec. 379. n. 4. cor. Emerix, & in Burgen. Iurisdictionis super Actibus Parochialibus 26. Iunij 1715. §. Neque subsistit, coram R.P.D. Crispo.

Minusque officiebat, quod Vicaria S. Martini vnta fuerit alteri Beneficio de Iurepatronatus Laicorum, quasi quod cum Turnus spe-
ctet

& et ad Monasterium, cadere dicatur sub referuatione Sanctæ Sedis, vlt̄rā quod enim in tali vnione cautē processum fuit inter Abbatem, & Patronum, nimirum = Senza pregiuditio della loro presentazione, vt in Sum. n.4. = & sic vterque præseruauit Iura per antea competentia, nec in minimo per vnionem sibi præiudicauit, & egregiè animaduersum fuit in dec.9. n.30., & 31. cor. Me, inter illas in Urbe impressas, omnis cessat difficultas, quia termini Patronatus, & Turni spectantis ad Patronum Ecclesiasticum sunt prorsus extranei à præsenti themate, in quo non agebatur de Ecclesia, quæ dici posset de Iurepatronatus Monasterij, Ius enim præsentandi, seù deputandi Monasterio competit vigore diuersi tituli vnionis, de qua supra, qui sane titulus vnionis excludit, seù de directo repugnat Iuripatronatus iuxta firmata apud Card. de Luc. de Paroch. disc. r.o. n.8., Rota in Firmana Iurisdictionis super modo visitandi 20. Martij 1702. §. Præterea cor. Rmo D. Molines Decano, & in Gerunden. Parochialium super unione 18. Iunij 1714. §. Nec minus cor. R.P.D. Ansaldo, & in Salisburgen. Vicaria super bono Iure 31. Ianuarij 1714. §. Aſt Domini cor. R.P.D. Falconerio, & 4. Februarij 1715. §. Vnionem cor. R.P.D. Crispo.

Propterea que vacantibus in quocumque mense Parochialibus insimul vnitis, altera de Iure Patronatus Laicorum, & altera de præsentatione, seù nominatione Monasterij vigore vnionis intrare nūfquam potest reseruatio, non quidem in Turno Patroni Laici, quia excepta vacatione in Curia in hoc reseruationes non intrant, Gonzal. ad regul.8., Cancell. gloss. 18. num.2., Viuian. de Iurepatr. lib. 14. cap. 1. n. 10., Rot. dec. 44. n. 13. post Antonell. de Iur., & oner. Cleric., & in Cremonen. Beneficij 14. Maij 1706. §. Absque eo quod cor. Rmo Kaunitz; Minusque in Turno Monasterij, quia Ius nominandi illi competens in Beneficio vnto non subiacet reseruationibus Apostolicis, sed iuxta Constitutionem S. Pij V. prouisio facienda est ad præsentationem Abbatis cum onere tantum injuncto eius præsentato expediendi in Dataria nouam prouisionem, nē Cancelaria suis fraudetur emolumentis occasione vacationis in mense reseruato, vt præter sub initio relatos, in specie firmauit Rota in Nouarien. portionum Parochialium coram Reuerendissimo Molines Decano impressa ad ornat. Cardinalis de Luca de Benefic. decis. 28. sub n.16., & 17., & dec. 29. n.5., & 9. cum seqq.

Et ita vtraque &c.

ROMÆ, M DCCXVI.
Typis Reuerendæ Cameræ Apostolicæ.

Superiorum permisso.